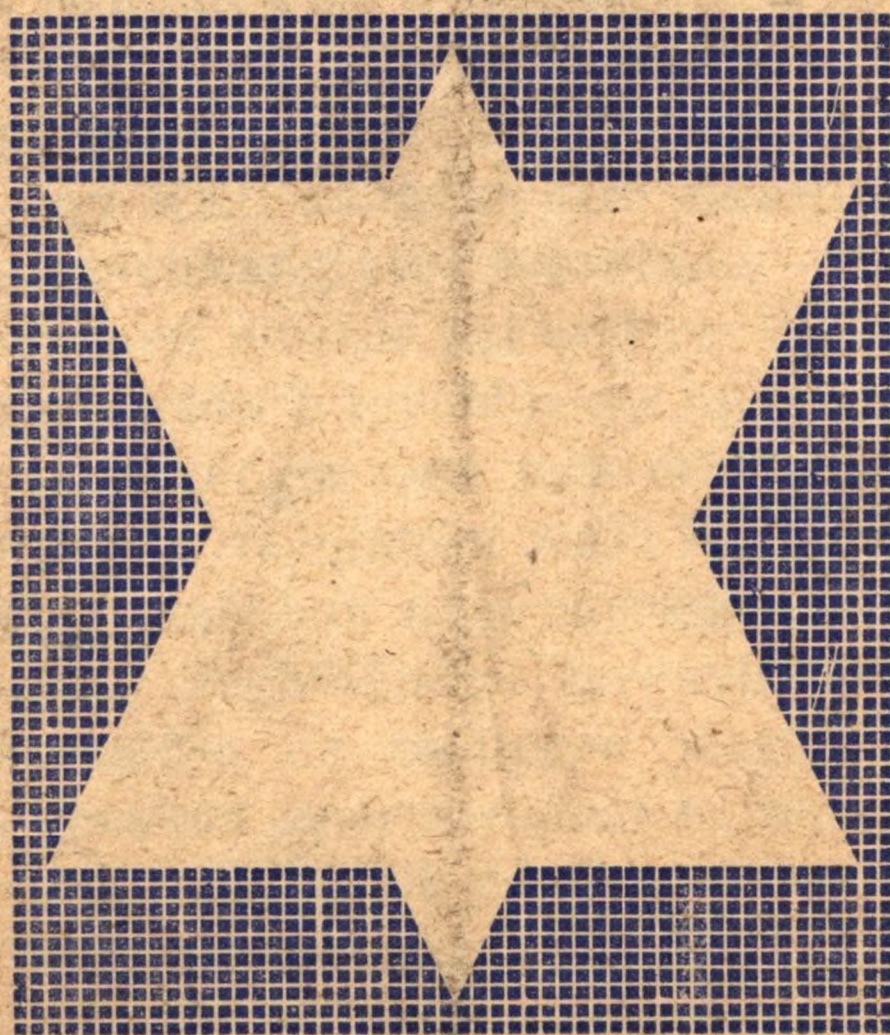

UJ IDEOLOGIÁNK

J. H. Schiffmann
(Itziu Itzieger nyomán)

Uj ideológiánk.

(Icu nyomán)

Cháverim v' cháverot!

Első kérdésünk tulajdonképen az volna, hogy miért is van szükségünk eszmére ideológiára a cionizmuson belül amikor maga a cionizmus is egy eszmei ideológiai irány? Válaszunk erre a kérdésre csupán az lehet, hogy a mi követelményeink megkivánják a cionizmuson belül is egy orientatív világ és életnézet kialakítását. A legjobbat igyekszünk ezen belül is elérni és az absztrakt eszmei irányt igyekszünk a realitások és a praktikus életmegnyilvánulások mezejére terelni. A mi cionizmusunk nem lehet egy program nélküli jótékonycélu pro Palesztina megnyilvánulás avagy pedig egy KKL adományozás nekünk ez az eszme **kell, hogy életszükségletet jelentsen.**

Tulajdonképen először azt kellene tisztáznunk, hogy mi is az ideológia mielőtt a továbbiakra rátérnénk. Tudományos tömörséggel az ideológia nem más mint a gondolatok sistémája, a gondolatok meglátása majd ezeknek praktikus felhasználása, ezzel azonban nem záródik a determináció mert egy eszmei irány legfeltűnőbb megnyilatkozása a valóság keresése, felkutatása és esetleges megtalálása a valóság meglelésével azonban nem záródhat és nem fejeződhet be az ideológia határa tudniillik minden eszmei irány igen erős sajátossága, hogy a valódiság elérésével mindig egy magasabb eszmei valódiságot igyekszik meglátni, ezekután megállapíthatjuk azt, hogy egyetlen eszmei irány sem véges és határos. Tehát határtalan.

Miután az ideológia determinációjához eljutottunk próbáljuk azt most már alkotó elemeire bontani minden eszme két tényezőösszetevéséből alakul az egyik a világnézet tényezője a másik az életnézeté. A világnézet mindig általános elvont tehát absztrakt valami míg az életnézet az ember és az idea közötti kapcsolatot igyekszik kibogozni és meghatározni.

Ennek a felosztásnak folyamataként ötlenek először szemünkbe az első ellentétek a Hásomér Hácáir felfogása és a mi felfogásunk között. Mert míg Somér először a világnézet absztrakt elvontsága felé fordul és azt tartja alapjának, addig mi a Hánoár Hácioni éppen fordítva az életnézetből kialakuló ember és szellem közötti kapcsolati viszonyt igyekszünk megtalálni és csak azután fordulunk az elvontabb régiók felé, hogy a mi felfogásunk igazsága a helyes azt azzal bizonyítom, hogy mi először egy kapcsolati felületet igyekszünk megtalálni az ember és a szellem között és csak akkor amikor már ez a kapcsolat valóban megvan és létezik tehát nem felszínes és felületes akkor mélyítjük el elvont absztrakt világnézetünket, tehát először egy komoly alapot rakunk mielőtt a tető felépítéséhez fognánk. És éppen itt a legszembeötlőbb a Hasomér Hácáir tévedése mert nem keresi ezt a kapcsolatot hanem minden előzetes kapcsolati viszony kialakulása nélkül ad Chavérjainak egy felszínes és elvont matériális féltudást.

A két különböző vélemény fokozódott ellentéte ezután már szinte minden további lépésből észrevehető. Először talán a világnézetről magáról szeretnék egy pár szót mondani maga a világ nézet is két alkotó elem összetevéséből alakult a matériából és az ideálból. A Somér dogmatikusan a matériális sík mellett foglal állást és azt mondja: az életnek mindenfajta fejlődése minden magasabb életmegnyilvánulás a matérián az anyagon alapul, ebből következik az hogy a Somér monista alapon áll, ezzel szemben mi elítéljük ezt az egyoldalú szemléletet és Bergson elvét tesszük magunkévá, Berson az alábbi példával igyekszik megmagyarázni a matériának és az ideálnak tehát mindkét tényezőnek befolyását az emberi életre: „az ember feltalálja a gépet, mely tehát az emberi észnek, a szellemnek a terméke s a találmány maga viszont változást idéz elő az élet fejlődésében“ Tehát mindkét tényező szinte egyforma hatással van az emberiség fejlődésének biztosításra. Ezt az elvet téve magunkévá megállapított tényként fogadjuk el, hogy **mi a szinté-**

zis hívei vagyunk és világnézetüink kialakításakor szintetistáknak valljuk magunkat nem pedig monistáknak.

Világnézetünk kialakításakor meg kell határoznunk történelemszemléletünket is, maga a történelemszemlélet is két felfogásra osztható, egyik a történelmi materializmus elfogadása ahogy azt a Somér teszi mert minden történelmi fejlődést minden történelmi előbbrevitelt az anyagban a matériában látja ugyanugy van egy másik felfogás a történelmi idealizmus melyet a mizrachi tesz magáévá vallván azt, hogy a történelem fejlődésének alapja mindig a szellem és sohasem a massa. Mindkét felfogás helytelen a mi szögünkből nézve, először talán a Somér nézeteire kellene válaszolnunk ha a Somér azt állítja, hogy a történelem fejlődésének menete az anyagon alapszik mivel tudja megmagyarázni az egyénnek a fajáért hozott áldozatát a bátorságot a jóságot vagy önzetlenséget, vagy mivel tudja megmagyarázni egy szellemnek az előbbiekből kiindulva alkotóerejét, ezekre a kérdésekre mindezideig egyetlen választ sem kaptunk tehát nyugodtan állithatjuk felfogásuk helytelenségét. A mizrachi felfogására válaszolva pedig kérdezzük azt, hogy hogyan nyerte volna meg háboruját Churchill, Roosewelt vagy Stalin ha nem állott volna rendelkezésükre megfelelő létszámú gép elegendő gabona, szén, vas, olaj stb. minden nyelvnek erre egy szava van és pedig a soha. Ezeknek a felfogásoknak ismerete után leszögezhetjük azt, hogy mindkettő téves helytelen tehát számunkra, elfogadhatatlan. Most viszont felvetődik az a kérdés, hogy mi akkor az eredmény mert mi a helyes eredménynek alapját akarjuk és tesszük magunkévá, tehát történelem szemléletünk kialakításakor Dubnovnak a legnagyobb zsidó oknyomozó történésznek álláspontját fogadjuk el mondván azt, hogy magát az életet sem az anyag sem a szellem nem tudja előbbre vinni hanem azt maga az élet irányítja ha pedig ez így van akkor a történelem fejlődését csakis a szellemnek és matériálnak közös és görcsös erőfeszítése tudja és van hivatva előbbre vinni.

Történelemszemléletünk kialakulásának lezárásával egy másik pontra kell áttérnünk és pedig a szociológiának

ránk háramló követeléseire. A szociológia épen úgy mint bármely más elmélet szintén két főelemre bontható ezek szerint meghatározunk egy collectiv törekvést és egy individuális törekvést. A collectivizmus mindig dogmatikus és sohasem rugalmas elmélet a haladást mindig a tömegben látja tehát alkotó eleme a massa mert vélemény szerint csak az anyag örökkévaló. Ezzel szemben az individum eszméje fejlődésünk haladásunk és kifejlődésünk egyedüli alapjait az egyénre kifejlődésében és tudásában látja, mi a Hanoár Hácioni éppennyugy mint eddigi okfejtéseink folyamán megint csak a szintézis álláspontjára helyezkedünk társadalmi formáink kifejlődését Kvucáink szervezésében látjuk és találjuk olyan kvucáknak létesítésében amelyek nem válnak sülyesztőjévé minden egyéni törekvésnek hanem az egyénnek a közért való harcát támogatják és elősegítik. Mi itt megint a vitalizmus tehát az életnek ránk zuduló formálhatóságában látjuk helyes és megdönthetetlen igazságát.

Ezzel világnézeti felfogásunkat azt hiszem teljes egészében szemléletesen magunk előtt látjuk és ezzel rátérünk életnézetünk kialakítására és meghatározására.

Az emberiség legkissebb szervezett egysége a nép, nemzet majd állam, ezekután felvetődik az első kérdés nemzet e a zsidó vagy pedig sem (azt már nem is tesszük vita tárgyává, hogy nép vagyunk, mert aki a cionizmus elvét teszi magáévá az egyben tudatában van annak is, hogy nép vagyunk) most azonban igyekezzünk eldönteni azt, hogy nemzet vagyunk-e, vagy pedig sem első pillantásra úgy tűnik, hogy nem mert tulajdonképen mi is a nemzet? A nemzetet kialakító két főelem a közös terület és a nyelv látszólag hiányzik nálunk azonban ha valaki jobban elmerül a zsidó kulturában az rájön arra, hogy mindkét elem megvan ha sajátos formában is.

A zsidóságnak igen is megvan a maga territóriuma mégpedig Erec Jiszráél ezt a territóriumot diaszpórának szörnyű évezredeiben sem adta fel sosem megőrizte ezt vallási szokásaiban, hogy másról ne beszéljünk káchifogalmában amikor is esőért imátkozott ősszel holott erre az esőre ott ahol élt semi szükség sem volt tehát Erec terméséért

esdekelt. Hogy pedig szellemi territóriumra szintén megvolt tehát nyelvében élt azt azzal tudjuk legfényesebben bizonyítani, hogy nagyapáinknál ismeretlen fogalom volt más nyelven levelezni mint héberül, az hogy ez a nyelv szent volt és nem használták a köznapi beszédben még nem jelent semmit hiszen törvényeink ezen a nyelven voltak és vannak megírva azonkívül ezt a nyelvet egy félszázaddal ezelőtt szinte még mindenki értette tudom, hogy felvetődik most a jiddis nyelv egyesek szerinte a zsidó nyelv, ezt meg kell állapítanunk és tudomásul kell vennünk azt, hogy a jiddis maga nem több mint 4-500 éves tehát nemzeti nyelv tekintetében szóba sem jöhet. Ezeknek a bizonyításoknak tudomásulvételével végső megállapításként leszögezzük azt, hogy a zsidóság igen is nemzet még ha furcsa módon állama „hordozható állam is s nyelve is megvan még ha ez a nyelv szent is.

Most felvetődik a második kérdés vajjon állam-e a zsidóság és ha állam van-e alkotmánya (Statsautorität)? Válaszunk erre megint csak az, hogy igen hiszen megvan az alkotmányunk: a tóra biblia és a sulchanáruch megvan az állami szervezettségünk is a töchijá kultuszgemeinde hitközségek formájában melyeknek élén a rabbik állanak, csak hogy ez az állami lét egy abnormális államnak a képét mutatják és ennek megállapításánál jutunk el a cionizmushoz. Tudniillik a cionizmus az az eszmei irány amelynek törekvése ebből az abnormális létből egy normális körülmények közé juttatni a zsidóságot ahogy azt klasszikus szépséggel Leo Pinsker a nagynevű odesszai cionista mondotta „a zsidóság kísértetként lebeg ezen a földön és azért félnek tőle és utálják a többi népek tehát a cionizmus feladata ezeket a lebegő kísérteteket a földi valóságba lehozni és a népet normális néppé tenni (Autoemantipáció) tehát egy keretet kell biztosítanunk a zsidóság számára amely keretben egészségesen ki tud fejlődni, tulajdonképpen a cionizmus hid a Hagsáma ácmid, az önmegvalósulás felé. Mások is eljutottak a cionizmushoz azonban egészen másként mint mi, Ber Borochov a Hásomér Hácáir nagy szociológusa eljut a cionizmushoz anélkül, hogy annak valódi célkitűzéseit fölismerné

ő szociológiai analízist hirdet osztályharcot abban látja a legnagyobb hibát, hogy a zsidóságnak nincsennek proletár tömegei tehát főleg ezt akar teremteni mint mondja „mann must vernichten die Jüdische boujoasi“ tehát csak eszközt lát a cionizmusban az osztályharc kifejlesztéséhez. Ezzel szembe mi abban a felfogásban hiszünk és azt valljuk magunkévá, hogy nem az a baj, hogy nincsennek proletár rétegeink, hanem mint mondottuk kísértetek vagyunk és nem produktivak parazitákként élünk társadalmi helyzetünk Silberbusch és Ruppín fordított piramisa mert nincsennek dolgozó rétegeink ennek a megváltoztatása a mi cionizmusunk nem pedig az osztályharcé mi igen is nationalisták vagyunk de nem sovinizták ennek a nacionalizmusnak pedig vezérszava: „ne tedd mással azt amit nem szeretnél, ha veled teunének“ a sovinizmussal szemben amely a mások jogait és követeléseit semmibevevő önző nacionalizmus. Az előbbi nacionalizmus a mienk a Klál törekvése amely építést hirdet „für allen, fon allen.“

A Hasomér Hácáir felfogásához csatlakozik amely felfogás csak az osztályharc kiéleződését célozza és a cionizmusban csak eszközt lát ennek kiépítéséhez nem pedig a a legszentebb célt a Dror-Hábónim a Gordonia tehát a Mápály. Céljuk nem az, hogy szabad és független zsidóállamot építsenek hanem, hogy kiirtsák a burzsoáziát a cionizmusleple alatt, ezt a felfogást elítéljük irtottak bennünket azt hiszem épen elegen most talán fogjunk hozzá mi magunk is irtani nem „ló zu háderech“ mi fel akarjuk építeni társadalmunkat és ezeket a bizonyos rétegeket melyek olyan nagyon fájuak a Hásomér-Hácairnak meg akarjuk nevelni egészséges embereket akarunk belőlük faragni. Hogy az ereci munkába ők is mint produktiv rétegek részt vehessenek és együtt küzdhessenek velünk ez a mi utunk nem pedig a kiirtás föl akarjuk emelni ezeket a tömegeket és ezt a fölemelkedést csakis a chaluciut oldhatja meg, mert betegségünk egyetlen komoly diagnózisa egyedül csak az lehet, hogy elszakadtunk a földtől, és ezt a szakadást kell megszüntetnünk ez a cionizmus feladata ezt vallotta Herzl is amikor azt mondotta

„der cionismus ist ein kraft idee“ nem pedig kávéházi probléma vagy pedig kokárda viselés. Aki hisz az ideálban annak az ideát meg is kell valósítania és pedig úgy, hogy az ideál törvényei szerint céljaként munkálkodik dolgozik és mond véleményt, aki pedig ezt cselekszi az már megvalósította a chálucit fogalmát. A cháluc a nép katonája, a cháluc a nép szolgája és leginkább cháluc az aki Trumpeldornak idevonatkozó elvei és utmutatásai szerint is cháluc. Azonban el kell ismernünk azt a körülményt és tényt is, hogy igazi cháluc csak erősen ideálizált tud és képes lenni. Értsük azonban meg minden tévedés elkerülése végett, hogy ennek a fogalomnak elérése nem jelent egyet ez egyéni lealacsonyodással nem szabad, hogy ez az ut unterwertigkeitsgefühl-t válasszon ki ezen ideál megtestesítőiben nem éppen ellenkezőleg, éppen úgy mintahogy egy hadseregben sem lehet mindenki tiszt aként cháluc sem lehet mindenki, mert cháluc a nép hadseregében tisztet jelent, tiszt pedig csak az lehet aki magán életét feladja, aki pedig az egyéni életet sutba dobja az magasabbrendű ember és nem alacsonyabb mert az áldozat hozatal a legmagasabbrendű földi erény.

Ez az ut és ennek vállalása az állával a fölmenetellel kezdődik amikor is az áldozatokat és a kezdeti szenvedéseket vállaló ember most már cháluc rálép vagy fölszáll a hajóra vagy vonatra amely áldozatvállalásának területe felé viszi és leveti magáról az összes eddig ráragadt emberi aljasságot és szennyet s megtisztulva az ideál megvalósítása felé, így kezdődik befejezést pedig a kvuca felépítésének majd virágzásának idején nyer és ekkor találja meg igazi értelmét a kívülről néző szemmel talán felszínes és felületes volt indulásakor elhatározása de ennek kifejlődésével már mögötte állanak munkateljesítményének örökké megdönthetetlen tényei. Ez az igazi Háksámá áchim, ez az igazi önmegvalósulás és ez az egyetlen utja a nemes és építő kollektívizmúsnak. Ez a mi ideológiánk és hisszük, hogy egy ilyen építőmunka most már nem csak gunyt hanem megbecsülést fog szerezni árva nevünknek.

Ideológiánk letárgyalása után rá kell térnünk reálpoli-

tikánkra a már meglevő valóság tovább építésére és ennek utmutatásaira új állami fölépítési terveink a **Baltimoori programmon** alapszanak ez a programm célozza jövőbeni összes terveinket célkitűzéseinket, nyugodtan mondhatjuk ez a mi Bibliánk törvénykódexünk alkotmányunk. Nézzük meg milyen utat szab nekünk ez a programm? „**Palesztina, Erec Jiszjáél a mostani Cisjordánia teljes egészében zsidó nemzeti államnak ismertessék el, ez a terület 27.000 km² jelent a terület kizárólagosan a független zsidó állam tulajdonát képezze és e körül a terület körül semmiféle további vitáról sem most sem a jövőben szó ne essék.**“ Ehhez az irány mutatóhoz ennek megszövegezése után rögtön a következő ereci mozgalmak csatlakoztak: Makkábi-Hácáir nevű szociálista irányzatú párt, és a hasonló felfogással bíró Gordonia, távolállásukat adták tudomásunkra a Hásomér Hácáir, a Dror, és a Poállé-Cion, ezek a mozgalmak ugyanis nem voltak hajlandók feladni korábbi terveiket amely törekvések Erec binacionális állammá való kifejlesztésére irányultak. Tulajdonképpen mit is jelent ezen utóbbi célkitűzés, nem más mintahogy azt már a korábbiakból világosan következtethetünk Erecben két proletáriátus rétegnek uralmát a zsidóságot és az arabságot közösen akarják biztosítani, véleményem szerint ehhez nekünk semmi tovább füznivalónk nincs és nem is lehet indoklásunk azonban meg kell jegyeznünk azt, hogy az arabság 12 millió km² földdel rendelkezik és akkor akadnak közöttünk olyan rétegek amelyek 27.000 km² területet még hajlandók is felesbe elfogadni. Tudom, hogy egy válasszal még adós maradtam de nem feledkeztem meg róla és ez a kérdés Transjordánia kérdése, politikai okok vezetnek bennünket arra, hogy erről a kérdéstről pillanatnyilag halgassunk nem beszélhetünk róla mert nem célszerű és nem volna reálpolitika ellenségünk éppen elég van miért szerezzünk még egy ellenséget magunknak Emil Abdullah-ban Transjordánia fejedelmében, ha expansiv erőnk kifejlett és nagy lesz ugyanis megoldódik ez a kérdés magától is, tehát kár egyáltalán is szót pazarolnunk pillanatnyilag rá.

Most pedig tekintsük meg helyzetünket az állam Erec Jiszráél belső életében mozgalmunk tagja a Hisztadrut Háovdim-nak amely magyar fordításban kb. a munkásszakszervezet fordításának felel meg a szakszervezetnek tagjai vagyunk de nem a sablonos keretek között és nem annak formáiban külön oldalakban lehetne csak igazán szabatosan lefektetnünk tagságunk indítóokait röviden mégis vázolni szükséges ezeket a primátumokat, a cionizmus számunkra mint már annyiszor mondtuk cél a cionizmus számunkra egy olyan eszmei ideált jelent amely az összes felmerülő és felmerülhető preblémák és kétségek megoldását jelenti, így a cionizmusba látjuk a szociális kétségek megoldását is ez a megoldás számunkra a kibbuc amely egyben nekünk első számú nemzeti kívánalmunk tehát nacionalista szempontból vagyunk tagjai a Hisztadruth Háovdimnak nem pedig mint egyes frakciók az osztályharc kiélezése szempontjából, a nacionalista érdekeket tartjuk legelsősorban szemünk előtt de ez nem jelenti az egyéb fontos társadalmi kétségek kizárását vagy elvetését, tudniillik az elvetés és az alárendeltség determinációjában óriási különbségek vannak számunkra nemlehet egyetlen szocialista eszmeáramlat sem megoldás így a marxizmus sem amely talán megfelel a németység az angol nép vagy bármely más társadalom lelkiületének de a miénk semmiképen sem lehet legelsősorban azért mert a baloldaliság cháosa már éppen elég zavart okozott soraink között másodsorban pedig mert nem tudunk talán nem is akarunk extrémek lenni, véleményünk szerint minden egyes szociális probléma számunkra megoldódik a cionizmusban már csak azért mert elsőfontosságú nemzeti érdek. Egy pár szót szükséges mondanunk a tőke kérdésében is, amely ilyen irányban is reméljük minden fajta kétséget remélhetőleg el fog oszlatni, a nemzeti tőke mellett igen erős fontosságú számunkra a magántőke, mert képzeljük csak el egy jó prosperitással rendelkező államot magánbefektetés nélkül mi lehet egy ilyen felépítésnek az eredménye elsősorban a pénz leértéktelenedése azután pedig a kereskedelem kihalása, ez azt vonná maga után, hogy gyáraink csak

tömegcikkekre lennének beállítva s kivitelünk egyenlő volna a nullával, azonban sokkal világosabban is megszövegezhettük ennek a kérdésnek megvilágítását Erec tránsvitiv kereskedelmi gócpont, mármint mit ér egy olyan góc amelynek nincsenek önnáló egyéni pénzügyi alapjai, semmit, értsük meg egymást Palesztina nem ipari állam, mert nincs sem szene sem vasa, egyedül talán a vegyiparnak és az elektromosságnak van jövője, ez pedig kiviteli rendtabilitás szempontjából nem sokat ér, ad kettő még csak nem is vagyunk agrár állam sem mert termőföldeink száma pillanatnyilag, bár napról napra növekszik, nem elegendők az agrár állam név megjelöléséhez tehát pillanatnyilag létezik a kereskedelem és a szállítás ehhez pedig magántőke szükséges. Természetesen ez nem jelenti azt, hogy ezt a magántőkét államunk megerősödése után ne lehessen nacionalizálni. Ha pedig már a tőkénél vagyunk tegyük említést a kapitalista rétegekkel szembe tanusítandó magatartásunkról, ismételten kénytelenek vagyunk leszögezni azt, hogy a chálucit a munka époszába nem okvetlenül szükséges osztályharcot hangoztatni mehet ez a munka surlódásmentesen, azért állították hivatása magaslatára a Szochnutot, hogy mind a munkás mind a finanszirozó megtalálja számításait, ellenben azt megköveteljük a kapitalista rétegektől, hogy a Szochnut határozatainak mindig és bármikor alávesse magát. Ha pedig nem csak akkor de más esetben semiesetre sem, van értelme sőt megkövetelendő a strájk.

Egy pár szóban talán pedig térjünk rá külpolitikánkra, melynek első és legfontosabb állomása az arab probléma. Hangoztattuk már, hogy Erecben zsidó államot akarunk ez egyben azt is jelenti, hogy zsidó többséget, tehát az arabságot kisebbségi alapra pozícióra igyekszünk visszaszorítani. Mit jelent ez a kisebbségi pozíció? Mi zsidók tudjuk talán ezt legjobban éppen ezért a nálunk élő kisebbségnek egészen priviltégiális helyzete lesz mert a kisebbségi sorsot igazán megérteni csak az képes aki maga is hasonló körülmények között élt. Éppen ezért jogaik sokkalta nagyobbak lesznek az arabságnak mint bárhol másutt sőt nyugodtan

állithatjuk, hogy ezek a jogok megfogják haladni az arab államokban élő arabok jogait, hiszen saját hazájukban az effendik által adományozott kegyek alul maradnak egy háziállat jogainál, azt azonban már most kijelentjük, természetesen ez a mi mozgalmunk véleménye, hogy újabb arab rétegek bevándorlását a legelőretékintőbb módon igyekszünk és fogunk megakadályozni. Az ellentétek, közöttünk és az arabok között mesterségesen szitottak melyeknek hátterében az effendik letűnő hatalmát véljük látni.

Nagybritanniáról csak egy pár szó, tiszta szivünkben kívánjuk Churchill a conservatív párt bukását és a munkás labory párt győzelmét melynek egyik legelső programmpontja Palesztinia zsidóvá tétele. Azt hisszük több mondanivalónk a jelen pillanatban nincs.

Hálától telt könnyes szemeink ezekben a percekben az Egyesült Államok és annak zsidóságához fordulnak nem tudjuk köszönetünket szavakba formálni csöndes nézésünk és néma könnyeink azok amelyek esetleg ezt az érzést kidomborítják, töletek kaptuk azt a segítséget amely felszabadításunk óta az éhhaláltól mentett meg bennünket, és ugyanakkor az Egyesült Államok kormányában látjuk egyetlen és megrendíthetetlen támaszát független államunknak. Most pedig visszatekintünk Kelet felé Stálin Oroszországra amely felszabadított bennünket és visszaadott az életnek, arra a Stálinra tekintünk aki midőn legutóbb megkérdezték Tőle szükségesnek látja-e a Palesztinia zsidó államot, azt felelte „F E L T É T L E N Ü L“.

Nem mehetünk azonban szó nélkül el Gazda befogadó előtt, fájdalommal és érthetetlenül állunk és nem értjük merre elzárkózásukat, nem fájna talán a magyarságnak ha népi erőinek kibontakozását egy más nép megakadályozná. egészen - bizonyos, hogy igen, most pedig a magyarság ugyan ezt teszi velünk megbontja sorainkat és igyekszik gyöngíteni amugyis megcsappant e. őinket, egyetlen nép Európában amely nem hajlandó tudomásul venni utunk egyetlen célravezetőségét, tekintsenek legalább a szomszédállamok felé Csehszlovákia Benese, Románia Grozája mind hitet vallanak

mellettünk, talán ezek Európa nem egyik legelső államférfiai?

És még néhány szót a Magyarországon élő zsidóság egyes rétegei felé, huzzuk egy kicsit beljebb a gúnyvesszőket és ha mást nem legalább hallgassunk. Mink nem támadtunk benneteket és amikor a baj napjaiban szükségetek volt ránk, nem gunyolódtunk segítettünk és most is segítünk, mert nem csak azokért küzdünk akik velünk mennek, hanem azokért is akik itt maradnak biztosítékot igyekszünk és remélem tudunk is majd adni, hogy gyermekeitek a vagonokat lehetőleg elkerüljék, azért jobb volna hallgatni ha már nem szimpatizáltok velünk és a gúnyvesszőket vonjuk be egy kicsit.

Utóljára pedig forduljunk vissza és tekintsük meg az ereci nevelést. Nincs a földön annyi iskola mint amennyi Erecben, hogy csak egy kis izelítőt adjunk egy párna felsorolásába bele is fogunk, városi munkás, vallási, általános iskolák és ezeknek természetesen a legelső foktól a legmagasabbakig megvannak összes facultásai, nem az a hiba, hogy ennyi fajtája van a különböző tanintézeteknek, hanem, hogy ezek mindegyike egy egy fracciónak a befolyása alatt áll tehát a gyermekek nevelése a pártpolitikának egyik legfontosabb alappillére. Számunkra igen szomorú ez az állapot szomorúnak tartjuk mert nem a nevelésen van a hangsúly hanem azon, hogy a zsenge gyermek melyik párt szolgálataiba adja magát, tehát törekvéseink e tekintetben a következők, adjunk gyermekeinknek egységes lehetőleg magasabb fokú nevelést, s azután a magát már érettnek látó ugyis eldönti, hogy hová tartozzon de az, hogy már az ovodába kezdjük talán először dalokon, az lelketlenség sőt becstelenség.

Ezzel elmondtuk mindazt amit pillanatnyilag szükségesnek láttunk és ami aktuális, s most egy végső conclusiót fogunk az eddigiekből levonni. Amint láttuk valójában csupán két irányzat létezik politikánkon belül is, az egyik a mienk a Noár-Cionié ezt most nagy vonalakban feltártuk, a másik a Hásómér-Háciár felfogása ezt is igyekeztem lehetőleg tárgyilagosan ismereteinkből kihámozni, a többieké pedig üres fecsegések közöttünk közötti valami amire a jiddis azt mondja, misch-masch